

Ehdotus.

Viite: Merenkulkuhallituksen
kirj.No 1121/48/582
X~~8~~ 21.7.48 Suomen Radio-
sähköttäjäliitolle.

Asia: m/a Per Brahen vapautta-
minen velvollisuudesta
pitää radiosähkötyslai-
tetta.

Merenkulkuhallitukselle,

Helsinki.

Sen johdosta, että Merenkulkuhallitus oli 11 p:nä toukokuuta 1948 myöntänyt m/a Per Brahelle erivapauden radiosähkötyslaitteiden pitovelvollisuudesta toistaiseksi, ehdotti Suomen Radiosähköttäjäliitto 15.7.1948 Merenkulkuhallitukselle lähettämässään kirjelmässä esitettyihin perusteluihin viitaten myönnetyn erivapauden peruuttamista. Tämän johdosta, mainitun liiton esittämät perustelut huomioonottaen, Merenkulkuhallitus muutti aikaisemmin tekemäänsä päätöstä asiassa siten, että Per Brahelle myönnetty erivapautus radiosähkötyslaitteiden pitovelvollisuudesta on voimassa vain v.1948 purjehduskauden loppuun saakka, kuten Merenkulkuhallitus viitekirjelmällä oli Suomen Radiosähköttäjäliitolle ilmoittanut. Näin ol-
- len olisi siis Per Brahe, aloittaessaan tänä purjehduskautena mat-
kustajaliikenteensä Turun Tukholman linjalla, ollut varustettava radiosähkötyslaitteilla joita hoitaa kansainvälisen I lk. tutkin-
non suorittanut radiosähköttäjä.

Ylläesitetystä huolimatta on Ångfartygs A/B Mariehamn tänä vuonna uudelleen anonut erivapautusta Per Brahelle radiosähkötyslaitteiden pitovelvollisuudesta ja suureksi hämmästykseksemme olem-
me saaneet tietää, että Merenkulkuhallitus on jälleen myöntänyt tällaisen erivapauden Per Brahelle, vieläpä vuoden 1950 loppuun saakka huolimatta siitä, että toukokuussa v.1948 toistaiseksi myön-
netty erivapautus myöhemmin tehdyllä tarkistetuilla päätöksellä ni-
menomaan oli rajoitettu kestämiään vain purjehduskauden 1948 lop-
puun asti. Nyt tehty päätös tässä erivapautusasiassa on siis sel-
västi ristiriidassa Merenkulkuhallituksen v.1948 tekemää tarkis-
tettua päätöstä vastaan sekä myöskin vastoin niitä lupauksia, joita Merenkulkuhallituksen puolesta oli asiassa Suomen Radiosähköttäjä-
liiton edustajalle annettu.

Laivojen radioasemista maaliskuun 24 p:nä 1943 annetun asetuksen mukaan Merenkulkuhallituksella on oikeus, posti- ja lennätinhallitusta kuultuaan, vapauttaa suomalaisen matkustaja-aluksen velvollisuudesta pitää radiosähkötyslaitetta määrätyissä tapauksissa, jolloin aluksessa kuitenkin tulee olla radiopuhelin. Vaikkakin posti- ja lennätinhallitus - syystä tai toisesta muutettuun nyt aikaisemmin omaksumaansa jyrkästi vastustavaa kantaansa p.o. erivapauden puoltamiseen nähden - on saamamme tiedon mukaan nyt aivan erikoisesti puoltanut erivapauden myöntämistä juuri Per Brahelle, niin käsityksemme mukaan erivapauden myöntäminen merenkulun turvallisuutta koskevista määräyksistä, jollaisesta nyt p.o. tapauksessa on kysymys, riippuu edellä mainitsemaamme asetuksenkin mukaan Merenkulkuhallituksen lopullisesta harkinnasta. Per Brahelle myönnetty erivapautus on myös ristiriidassa Merenkulkuhallituksen aikaisemmin omaksuman kannan suhteen siksi, että millekkään muulle Helsingistä tai Turusta Tukholmaan liikennöivälle matkustaja-alukselle ei tällaista erivapautta ole myönnetty. Esimerkkinä tästä mainittakoon, että kun Bore I:lle noin 3 vuotta sitten annettiin tällaista erivapautta, ei sitä myönnetty. Bore I ja Per Brahe ovat kantavuudeltaan jokseenkin saman kokoisia, Bore I 798 br. rek. tonnia ja Per Brahe 743 br. rek. tonnia ja molemmat liikennöivät Turku Tukholma linjalla. Kuitenkin ottaa Bore I vain n. 250 matkustajaa, kun Per Brahe sitävastoin ^{annettujen} ilmoitusten mukaan 500 matkustajaa.

Saamamme tiedon mukaan hoitaa Per Braheessa nyt radiopuhelinta sivutoimenaan henkilö joka on laivan pursserina. Jokainen tällä linjalla matkustanut tietää varsin hyvin, että laivan pursserilla on niinkin suuren matkustajamäärän ollessa kysymyksessä siksi paljon tehtäviä, että radiopuhelimen hoito hänen kohdaltaan pakostakin jää varsin satunnaiseksi ja onnettomuuden sattua on hänellä tarpeeksi tehtäviä matkustajien ohjaamisessa ja auttamisessa. Turvallisuusnäkökohdat huomioonottaen ei radiopuhelin laivassa koskaan - jo yksistään teknillisistä syistä johtuen - vastaa radiosähkötyslaitteiden antamaa varmuutta yhteyksien saamisessa. Kun Per Braheen asennetussa pienessä radiopuhelinlaitteessa ei tiedäksemme ole edes 600 metrin (500 kj/s) aaltoa, ei sitä onnettomuuden sattua voi kuulla edes toisetkaan laivat jotka sattumalta olisivat lähetyvillä. Turvallisuuden kannalta katsoen ei radio laivassa ole ainoastaan laivan omaa tarvetta varten, vaan myös

toisten lähettyvillä olevien laivojen turvallisuutta varten. Niinpä saattaisi nykyisten olosuhteitten vallitessa joku lähistöllä liikkuva matkustaja-alus tuhoutua Per Brahen teitämättä siitä mitään.

Viittaamme tässä vielä monen ihmishengen vaatineeseen s/s Vestan onnettomuuteen 14.1.1945 juuri samoilla vesillä missä Per Brahe joutuu kulkemaan. s/s Vestassa oli radiopuhelin ja laiva upposi noin puoli tuntia sen jälkeen kun se alkoi kallistua. Minäänlaista yhteyttä ei laivan radiopuhelimella kuitenkaan saatu.

Kun on kysymyksessä 500 hengen turvallisuus, on mielestämme käsittämätöntä, että tällöin voidaan tinkiä - laivanvarustajan näennäisten taloudellisten etujen vuoksi - niinkin tärkeästä turvallisuusvälineestä laivalla kuin mitä radiosähkötyslaitteet ammattisähköttäjän hoitamina ovat.

Ylläesitetyistä syistä pyytävät allekirjoittaneet merenkulkijajärjestöt kunnioittaen, että

Merenkulkuhallitus ensi tilassa peruuttaisi matkustaja-alus Per Brahelle myöntämänsä erivapauden radiosähkötyslaitteiden pitovelvollisuudesta.

Helsingissä, toukokuuta 1949.